

полы-ты на коѣж-то и отъ двѣ-тѣ страны ся видять лозя, на-
чены съ бѣлы лѣтны кѣщи, или дебѣлы горы, исподъ кои-то па-
сѣть многобройны стада; тамъ млади пастыре подъ дебѣлы сѣн-
кы вѣспѣвать просты пѣсни, та съ тѣхъ скѣсывать дѣгы - ты
лѣтны дни, за тѣхъ все еднаквы. По-нататѣкъ въ гѣстѣ-тѣ горѣ,
откамъ лѣвый брѣгъ на рѣкѣ-тѣ, на единъ връхъ ся лѣщи старый
Свято-Троицкый монастырь, изграденый отъ Шишмана съ единъ
изворъ, кой-то и днесъ носи имя *Шишманецъ*; настрѣщъ откамъ
дѣсный брѣгъ на рѣкѣ-тѣ подъ голы скалы издвига ся подновеный
Прѣображенскый Монастырь.

Часто ходѣ азъ по тыя мѣста, и тако-рѣчи всякого мя заваря
тамъ лѣто; тамъ дохождамъ и въ мрачны есенны дни да тѣжѣ за-
едно съ естество-то.

Буйно пищать вѣтрица по стѣны-ты на опустѣлы-ты сграды
у рѣчено-то село, и това ми докарва неприяты въспоминанія за
прѣминѣло-то.... А отъ всичко най-много мя привлича по тыя
мѣста спомянъ-тѣ за плачевнѣ-тѣ сѣдѣж на сиротѣ Цвѣтанѣ. Охъ!
азъ обычамъ такыва прѣдмѣты, что кѣсать срдце и мя нудать да
проливамъ слѣзы отъ нѣжнѣ тѣжѣ.

На нѣколко раскрая исподъ село-то у едно гѣсто бранище
лѣжи една пуста кѣща, безъ врата, безъ прозорцы; покрывъ - тѣ
й отдавна е изгнилъ и пропаднѣлъ. Въ тѣжъ кѣщицѣ прѣди три-
десять годинѣ живѣла хубавица *Цвѣтана* съ старѣ-та си майкѣ.

Цвѣтанинѣ баща былъ доста имотенѣ селачъ, зачто-то обы-
чѣлъ да ся труди и да работи: той хубавичко си копалъ земѣ-тѣ
и живѣлъ трезнявъ животъ. Наскоро по смръть-тѣ му жена му
и дѣщеря му засиромашялы. Лѣниви надничяри лоше работали ло-
зя-та и нивя-та имъ, та отъ гроздѣ-то и отъ жито-то не могли да
посрѣщнѣтъ разноскы-ты си. Принудилы ся да дадѣтъ земѣ-тѣ си
на-исполицѣ, и най-сѣтнѣ подъ закупъ за много малкѣ цѣнѣ.